

**ДЕКАДА ПОКАЗУ КРАЩИХ СПЕКТАКЛІВ,
ПРИСВЯЧЕНА ХVІ З'ЇЗДУ КН(б)У**

**ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ
21—31 січня 1949 р.**

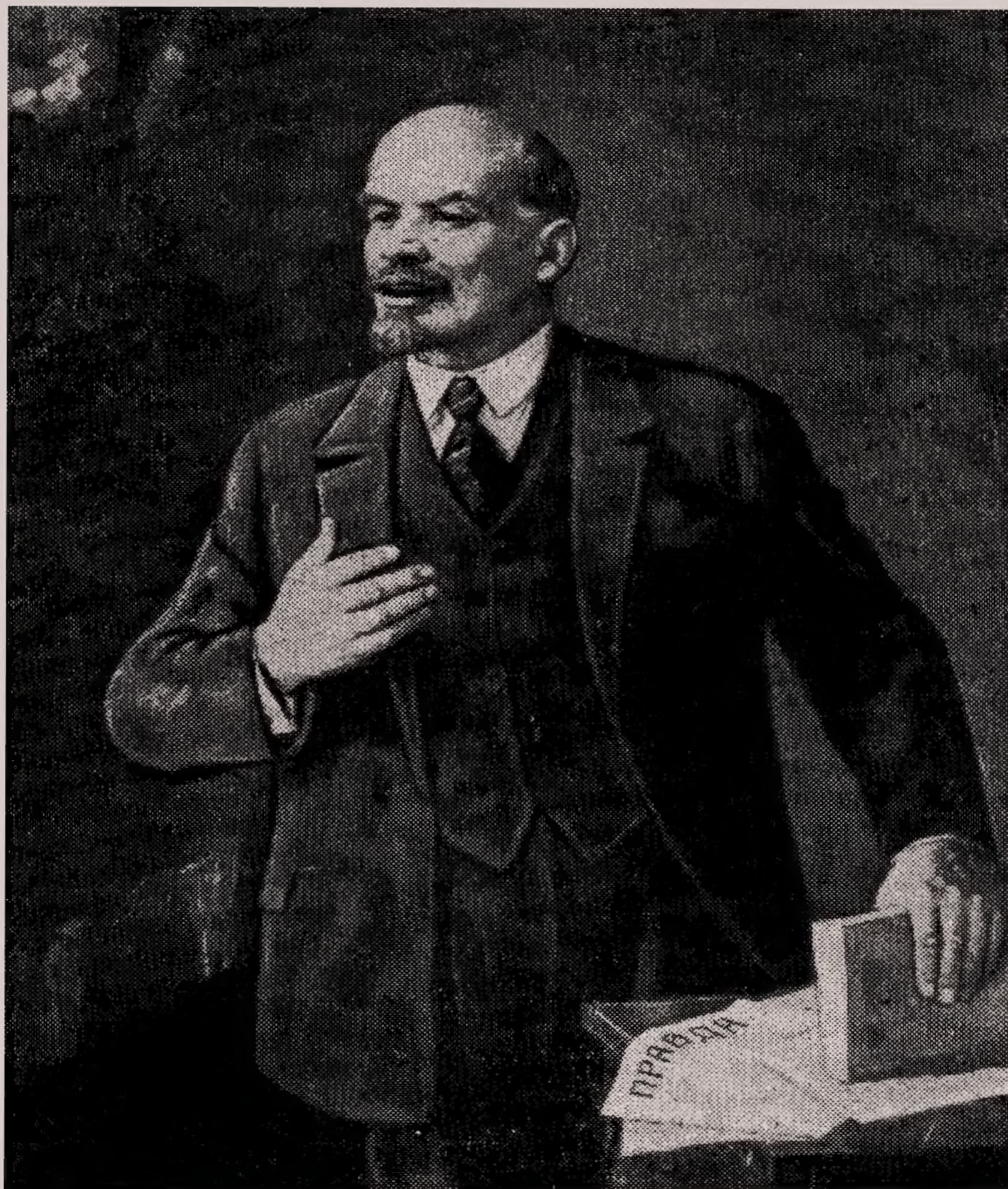
РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21—31 січня 1949 р.)

Д е н ь	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний україн- ський театр ім. Шевченка	Русский драмати- ческий театр	Театр музкомедії
21 П'ятниця	ВИСТАВИ НЕМА	ЗАКОН ЧЕСТІ	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
22 Субота	(ПІКОВА ДАМА (р) { Д А Н К О (в)	ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН	{ КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ (у) ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (д М Е Щ А Н Е (в) КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ (у) ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ (д) КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ (в) СПЕКТАКЛЯ НЕТ ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ АННА КАРЕНИНА КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ АННА КАРЕНИНА АННА КАРЕНИНА (у) { МАШЕНЬКА (д) О ДРУЗЬЯХ - ТОВАРИЩАХ (в) СПЕКТАКЛЯ НЕТ	{ ВІЛЬНИЙ ВІТЕР (р) АРШИН МАЛ АЛАН (вечір) РОЗБІЙНИКИ (р) { АРШИН МАЛ АЛАН(в)
23 Неділя	ФРА-ДІАВОЛО	{ ГЛИБОКЕ КОРІННЯ(р) КОВАРСТВО І ЛЮБОВ (в) ВИСТАВИ НЕМА КОВАРСТВО І ЛЮБОВ ВИСТАВИ НЕМА КОВАРСТВО І ЛЮБОВ КОВАРСТВО І ЛЮБОВ КОВАРСТВО І ЛЮБОВ КОГОР БУЛИЧОВ (р) КОВАРСТВО { ВИСТАВИ НЕМА І ЛЮБОВ (в)		ВИСТАВИ НЕМА РОЗБІЙНИКИ ЛЕТУЧА МИША АРШИН МАЛ АЛАН РОЗБІЙНИКИ АРШИН МАЛ АЛАН АРШИН МАЛ АЛАН (ранок) РОЗБІЙНИКИ (в) ВИСТАВИ НЕМА
24 Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА			
25 Вівторок	НАТАЛКА- ПОЛТАВКА			
26 Серeda	Д А Н К О			
27 Четвер	БАЛ-МАСКАРАД			
28 П'ятниця	Д А Н К О			
29 С_убота	ПІКОВА ДАМА			
30 Неділя	{ ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (р) ФРА - ДІАВОЛО (в)			
31 Понсділок	ВИСТАВИ НЕМА			

25-річчя з дня смерті
*основоположника більшовицької партії, творця і керівника
радянської держави*

**ВОЛОДИМИРА ІЛЛІЧА
ЛЕНІНА**

Мистецтво, натхнене ідеями ЛЕНІНА—СТАЛІНА

Чверть століття тому перестало битися серце В. І. Леніна. Гігантський шлях пройшла з того часу наша Батьківщина. Радянський народ під керівництвом партії Леніна — Сталіна здійснив велику ленінську програму соціалістичної перебудови нашої країни. Виконуючи заповіти Леніна, радянський народ за роки сталінських п'ятирічок, роки соціалістичної індустріалізації і колективізації сільськогосподарства перетворив свою Батьківщину в могутню соціалістичну державу. Осяяний непереможним стягом Леніна—Сталіна, радянський народ здобув історичну перемогу у Великій Вітчизняній війні. Під прапором Леніна, під мудрим проводом Сталіна радянський народ іде переможним шляхом до сяючих вершин комунізму.

Про силу і велич країни соціалізму, створеної Леніним і Сталіним, знають народи всього світу. Наша Батьківщина є оплотом прогресивних, передових сил світу. Соціалістичним шляхом іде і розвиток країн народної демократії.

Запалені великими ідеями комунізму, мільйони радянських людей успішно виконують план післявоєнної сталінської п'ятирічки, яка є велетенською програмою відбудови і дальшого розквіту країни. Народ-воїн, народ-творець здобув величезні перемоги і в створенні своєї соціалістичної культури.

В той час, як прогнила буржуазна культура намагається отруїти свідомість людей міфом про непохитність капіталістичного ладу, соціалістична культура бачить своє завдання

в ліквідації капіталістичних пережитків у свідомості людей. Велика ленінська ідея партійності літератури як маяк осяює шлях радянського мистецтва, дає йому перспективу. Історичні постанови ЦК ВКП(б) в ідеологічних питаннях є новим етапом розвитку марксистсько-ленінської естетики в епоху завершення побудови соціалізму і поступового переходу до комунізму. Мудрим вказівкам партії і особисто товариша Сталіна радянське мистецтво зобов'язане всіма своїми успіхами в плодотворному освоєнні методу соціалістичного реалізму. Наш народ вимагає високоідейних, справді художніх творів, пройнятих почуттям нового, партійною пристрастю, розумінням корінних інтересів народу. Мистецтво епохи Леніна — Сталіна виховує почуття радянського патріотизму, показує образи героїв нашого часу — самовідданих борців за комунізм, стверджує перевагу соціалістичної системи над системою капіталістичною.

Радянське мистецтво—найпередовіше, найідейніше в світі, бо зміст його становлять високі ідеї Леніна і Сталіна, бо воно міцно зв'язано з народною боротьбою за торжество великої справи Леніна — Сталіна — побудову комунізму в нашій країні.

Радянський лад відкрив неосяжні горизонти творчим працівникам. Хай же в їх книгах, п'єсах, піснях, образах будуть відображені велич нашого народу, геній його вождя, великого продовжувача справи Леніна товариша Сталіна!

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

22, 29 січня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Постава заслуженого артиста УРСР В. Будневича.

Художник — П. Єршов.

Танці в постанові А. Пірадової.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Режисер—Г. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Минович.

ПЕРША ДІЯ

1 картина. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурин розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто жагуче кохаючи, прийде допитатися у неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належати йому або він помре.

2 картина. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подружки. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

ДРУГА ДІЯ

3 картина. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють благання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

4 картина. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи

пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Побачивши мертву графиню, вона в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

ТРЕТЯ ДІЯ

5 картина. Кімната Германа в казармах. Герман читає лист Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар; йому видається привид старухи. Графиня наказує Герману одружитися з Лізою, і тоді три карти—трійка, семірка, туз—виграють вярд.

6 картина. Набережна Неву. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але охоплений думкою про три карти Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

7 картина. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта—семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Виклик Германа приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Герману знову з'являється привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. Канзбург. Граф Томський — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець. Князь Єлецький — Н. Григор'єв, А. Магергут, заслужений артист УРСР. Чекалінський — П. Калюжний, А. Нікітін. Сурін — М. Державін, Н. Малков. Чаплицький — В. Хворост, М. Державін. Нарумов — П. Скоробагатько, Б. Малков. Розрядник — В. Хворост. Графиня — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Ліза — В. Гужова, нар. арт. УРСР; К. Морозова, Н. Ісламова. Поліна — Т. Барбітова. Маша — В. Павленко, Л. Колодуб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ (в 3-й картині)

Прилепа — В. Павленко. Міловзор — Є. Носенко. Златогор — Д. Козинець. Амур — Света Саркісян.

22, 26, 28 січня

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Художник — Д. Овчаренко.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народу за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко — Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножом, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан воєвничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників переважаються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє вагажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується у похід.

Третя дія. 1-а картина. Селище Данко — Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось

вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилено переслідуванням загарбників. Сюда прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножом кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесли довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем. — Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати —

слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко, П. Плавнік. Радда — І. Герман, О. Ширай. Ларра — О. Галкін, Я. Додін. Міліца — Н. Виноградова, Л. Любимова. Батажок орди — О. Горохов, К. Троїцький. Начальник охоронців — О. Галкін, Я. Додін. Зобар — Н. Ізотов, А. Кисенко. Старійшина — І. Дергаус, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любимова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету. Виставу веде С. Петров.

23, 30 січня

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Лібретто Е. Скріба. Переклад Я. Мамонтова.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейман.

Постава режисера С. Однопозова.

Художник — П. Шигімага.

Хормейстер — Є. Маринівський.

Танці поставлені О. Галкіним.

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку заміж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

насяльно милым не будеш, і тому відмовляється від Наталки і віддає її Петрові «во вічне потомственное владеніє».

Всі радіють. Хлопці й дівчата вітають молодих, веселяться, танцюють.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—О. Виноградова, засл. артистка УРСР; Ю. Лозинська. Терпелиха—А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес, О. Мейер. Петро—Б. Бутков, В. Совалов. Микола—А. Магергут, заслуж. артист УРСР; Г. Коваль, Д. Козинець. Возний—П. Калюжний, О. Нікітін. Виборний—Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.

27 січня

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад Б. Тена (М. Хомичевського).

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейман.

Постановка народн. арт. УРСР М. Стефановича.

Художник—Л. Горовой.

Постава танців В. Нікітіна

Хормейстер—Є. Мариківський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—Н. Ісламова. Ульріка—А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Паж—В. Павленко. М. Раїк. Герцог Річард—З. Канзбург. Ренато—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Горн—І. Вільчур, Б. Малков. Ріббінг—М. Державін, Д. Діссар. Сільвано—Г. Коваль. Суддя—П. Строганов. Слуга—В. Хворост.

В балеті беруть участь артисти: М. Горпняненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, А. Саркісянс. В. Семінаренко, Г. Хоменко.

Веде виставу—С. Петров.

30 (ранок) січня

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. Овчаренка.

Асистенти постановника: О. Галкін і П. Плавник.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці прив-
цеси. Під звуки фанфар виходять дівчата,
серед яких Зігфрід має вибрати собі наре-
чену. Але принц байдужий: його серцем
заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про при-
хід злого генія, який обернувся в князя
Ротбарда. Він привів свою дочку Одиллію,
яка вражає принца своєю подібністю до
Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за
варечену Одиллію. Злий геній торжествує:
присягу Зігфріда Одетті порушено. Зло-
втішно показує він на лебедів, які трн-
вовжно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити
свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді
журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно
радів злий геній, осліпивши юнака подіб-
ністю Одиллії до Одетти. Зігфрід зали-
шається вірним своїй клятві, і ніщо вже не
може розлучити його з коханою. Даремно
лякає злий геній закоханих грозою, гро-
мом і блискавкою, навіть вибухом власного
палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов
перемогла злі чари. Сонячне проміння
осяює закоханих Зігфріда та Одетту і
звільнених від чар дівчат-лебедів, які ра-
дісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — Н. Виногра-
дова, І. Герман. Одиллія, дочка лихого генія—
Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай. Принц
Зігфрід—Я. Додін, В. Литвиненко, засл.
арт. ГрузРСР; П. Плавник. Лихий геній
Ротбард — О. Горохов, А. Кисенко. Бла-
зень—Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.
Принцеса, мати Зігфріда—М. Горпиненко,
Г. Маслова, Є. Пориваєва. Наставник прин-
ца —І. Дергаус, Т. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Бакланова,
В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова,
П. Плавник, Г. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету:
М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семіна-
ренко; солісти балету: Г. Водовозов, І. Дер-
гаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін,
Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс,
І. Трахтенберг та весь склад балету театру.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

21 січня

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

ЗАКОН ЧЕСТІ

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів Л. Кіншиної та
В. Воронова.

Художнє оформлення—С. Йоффе.

Художнє керівництво постановою лауреата
Сталінських премій народного артиста СРСР
М. Крушельницького.

Диригент—М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік,
генерал-лейтенант медичної служби, ней-
рохірург—О. Сердюк, лауреат Сталінських
премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга,
його дочка, науковий співробітник держав-
ного інституту експериментальної медици-
ни — М. Коробчанська. Микола, її чоловік,
кандидат філософських наук—В. Коробков.
Добротворський Олексій Олексійович, про-
фесор-біохімік — Д. Антонович, лауреат
Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетя-
на Олександрівна, його дружина, хірург—
С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Лосев Сер-
гій Федорович, професор-хімік — Г. Коза-
ченко, засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його
дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР;
Ю. Фоміна. Петренко Іван Петрович, док-
тор, завідувач клінічного відділу інститу-

ту—Ю. Тітов. Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—В. Мізіненко. Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — М. Волошин. Голова Урядової Комісії — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Єфімов, професор, голова Суду честі — О. Романенко. Писаревський, академік — А. Макаренко. Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — О. Слензак. Вуд — розвідник—С. Верхацький. Уїлбі, співробітник посольства—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—В. Стеценко. Паша, хатня робітниця—Г. Бабіївна, С. Лор. Митько, хлопчик—А. Калішевська. Пушкова, машиністка інституту — І. Стещенко. Секретар суду — М. Кірін

лінської премії, народний артист УРСР Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—Р. Кіріна. Срібний, майор адміністративної служби—Ю. Тітов, М. Ошерівський. Милозоров, полковник інтендантської служби—М. Волошин. Лікар, майор медичної служби—Г. Снегірьов. Скиба, майор—О. Немзер. Черних, гвардії капітан—М. Кірін. Артилеристи гвардійці: Несміян—В. Мізіненко; Делікатний—М. Кононенко, засл. артист УРСР; Харитонов—В. Бондаренко. Книш, молодий боець—В. Бережний. Планічка, офіцер чехословацької бригади—О. Свистунов. Бжозек, офіцер війська польського—В. Лавров. Петров, гвардії майор—А. Троян. Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—М. Микитенко.

Виставу веде Д. Бабенко.

22 січня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Режисер — В. Воронов.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Сергеев Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Снявський, генерал-майор — В. Стеценко. Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—М. Покотило, засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, ефрейтор, ординарець Ватутіна—Ф. Радчук, лауреат Ста-

Нар. арт. УРСР Є. Петрова в ролі Луїзи („Коварство і любов“).

Фото М. Савченка.

Артист С. Кошачевський в ролі Фердинанда
(„Коварство і любов“)
Фото М. Савченка.

23, 25, 27, 28, 29, 30 січня

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією А. Гозенпуда

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент — С. Ходкевич.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора Ю. Мейтуса.

Диригент — М. Каневський.

Концертмейстер — М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; О. Романенко. Фердинанд — син його, майор — С. Кошачевський. Гофмаршал фон Кальб — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Леді Мілфорд — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Бурм, особистий секретар президента — І. Костюченко, І. Гавришко. Міллер, музикант — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Його дружина — А. Смерека, засл. арт. УРСР; Г. Бабіївна. Луїза, його дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР;

Нар. арт. УРСР В. Чистякова в ролі Леді Мілфорд („Коварство і любов“)

Фото М. Савченка.

М. Коробчанська. Софі, камеристка леді — В. Власовська, О. Тимофієнко. Камердинер герцога — О. Подорожній, В. Бондаренко. Лакей президента — В. Лобко, Ф. Хрипко. Лакей леді — А. Троян. Поліцаї — Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський.

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

23 (ранок) січня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо.

Переклад В. Владка.

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Художник — Л. Альшиц.

Режисер-асистент — М. Ошеровський.

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Джаневра Ленгдон, його молодша дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Власовська. Аліса Ленгдон — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік, письменник, — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Рой Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — С. Кошачевський, В. Коробкев. Серкін, шеріф — О. Немзер. Чак Уоррен — Ф. Хрипко. Боб Айзі — В. Бондаренко.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

30 (ранок) січня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

Сцени на 3 дії

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення — Д. Власюка.

Концертмейстер — К. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошеровський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський. Павлин, піп — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов. Донат, лісник — М. Кірін, О. Романенко.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 22 (утро) 23 (утро и вечер),
28 января

ПРЕМЬЕРА

Братья Тур и Шейнин.

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режисера П. Резникова.
Художник — Б. Чернышев.
Музыка А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — Г. Ратальский. Калугина Варвара, его невеста — К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Серафима Петровна, его мать — Е. Леонидова, К. Туберозова. Карташев, Федор Демьяныч — П. Осокин, засл. арт. УССР. Полковник — Т. Прево. Майор — С. Лерман. Крумин Альфред Иванович — И. Любич, засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге —

М. Таранов. Янис, рабочий, латыш — Б. Викгорин. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод — В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — В. Золотарев, засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС — В. Лизогуб. Фрау Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, обер-лейтенант — В. Криш-топ. Пал Палыч — Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася — К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн — Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид — Г. Агнивцева, А. Москаленко.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анго-невич, А. Голембо.

22 января

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР А. Крамова.
Режиссер — засл. арт. УССР И. Любич.
Художник — Б. Чернышев.
Музыкальное оформление — А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов, Василий Васильевич — В. Ари-стов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена — Л. Линецкая, засл. арт. УССР; Е. Леони-дова. Их дети: Петр, бывш. студент — Г. Ратальский, М. Таранов и Татьяна, учи-тельница — К. Гайжевская, К. Суковская. Нил, воспитанник Бессеменова — Л. Молда-ванов, В. Северов, засл. арт. УССР. Пер-чихин, дальний родственник Бессеменова — А. Крамов, нар. арт. СССР; Э. Коломий-ский. Поля, его дочь — К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева. Кравцова, Елена Николаевна — Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Тетерев, певчий —

Артист Т. Прево в роли Тетерева
(„Мещане“).

Фото А. Майденберга.

В. Матов, засл. арт. СССР; Т. Прево, Шишкин, студент—В. Кропотов, В. Шаповалов. Цветаева, учительница—А. Москаленко, М. Шматченко. Степанида, кухарка—А. Кочкарева, К. Туберозова. Доктор—И. Здановский, И. Мальвин.

Участвуют: Н. Белецкая, С. Давыдова З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштон М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин Н. Шеремет, Я. Эдельман.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

22 (день) 25 января

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод М. Левиной и С. Дольского.

Постановка народного артиста СССР
В. Аристова.

Художник—Б. Чернышов.

Артистка Т. Семичева в роли Херри.
(„Преступление директора Риггса“)

Фото А. Майденберга.

23 (день) января

Братья Тур и Л. Шейнин.

ГУБЕРНАТОР ПРОВИНЦИИ

Пьеса в 4-х актах, 6 картинах

Постановка режиссера В. Лизогуба.

Режисер-лаборант—В. Цветков.

Художник — Б. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

(по алфавиту)

Кузьмин, Никита Иванович, полковник—
В. Аристов, нар. арт. УССР. Егоркин, сер-
жант, его ординарец—Ф. Кривонос. Глухов
майор—М. Таранов, Б. Тоценко. Маслов,
генерал—Б. Викторин. Джемс Гилл, полков-
ник армии США—А. Крамов, нар. арт. Сою-
за ССР; Г. Ратальский. Гарри Перебейного,
сержант, его ординарец—В. Карпенко,
П. Пружанский. Лилиан Шервуд—А. Та-
неева. Вудд, сенатор—А. Котляров. Амери-
канские журналисты: Кемпбелл—Д. Василь-
чиков, засл. арт. УССР; Ллойд—В. Кропо-
тов, Г. Столкин; Эчмен—Г. Сергеев. Отто
Вольфганг Дитрих, профессор оптики—
В. Золотарев, засл. арт. УССР; И. Любич,
засл. арт. УССР. Курт Дитрих, его сын—
В. Шаповалов Эрнст Шметтау, его зять—
В. Венцовский, В. Лизогуб. Эльза, жена
Шметтау—З. Кудряшева, Е. Осноприенко.
Вальтер, их сын—Н. Скоркина, М. Шмат-
ченко. Шранк-Краус—И. Здановский, И.
Мальвин. Шредер, христианский демократ—
О. Привалов. Автоматчики, связисты:
В. Криштоп, С. Лерман, А. Рубанов, Б. Та-
баровский.

Режиссеры ведущие спектакль: Я. Анто-
нович, А. Голембо.

Антракты после 1, 2 и 4 картин.

Нар. арт. УССР В. Аристов в роли Риггса
(„Преступление директора Риггса“)

Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Риггс, директор школы—В. Аристов,
нар. арт. УССР. Томми, его сын—Л. Мол-
даванов, В. Цветков. Хэрри, учитель-
ница—Т. Семичева. Эндерсон, инженер—
М. Таранов. Мэй Ховард, тетя Хэрри—
О. Зубова. Феликс, школьник—М. Шмат-
ченко. Вейнис, секретарь школы—З. Ку-
дряшева. Мастерс, редактор местной га-
зеты—А. Волин. Аллен, адвокат—Д. Ва-
сильчиков, засл. арт. УССР. Беннет, адво-
кат—В. Шаповалов. Питерс—И. Маль-
вин. Фитцджеральд—Б. Викторин. Боу-
эн—А. Кочкарева. Джим—В. Криштоп.
Виржи—Л. Линецкая, засл. арт. УССР.
Броун—В. Кривонос. Кэрэн—П. Пру-
жанский.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
нович, А. Голембо.

27, 29, 30 (утро) января

По роману Л. Н. Толстого.

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня Вронская—З. Зиновьева, С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—В. Северов, засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—И. Любич, засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—Н. Белецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич—Б. Викторин, М. Таранов. Дипломат—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Серпуховский—Б. Тоценко. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостья Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—Б. Викторин, А. Котляров. Генерал—П. Осокин, засл. арт. УССР; О. Привалов. Корд, жокей—В. Кропотов, В. Лизогуб. Доктор—Г. Стол-

кин. Акушерка—К. Туберозова. Картасов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитоныч—Н. Здановский, П. Пружанский. Молодой лакей у Каренина—Я. Эдельман. Корней—И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Камердинер Вронского—С. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль: Я. Антоневич.

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

30 (день) января

А. Афиногенов.

МАШЕНЬКА

Пьеса в 3-х актах, 7 картинах.

Постановка народ. артиста Союза ССР
А. Крамова и А. Глаголина.

Художник—Г. Цапок.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Окаемов, Василий Иванович, профессор палеологии — А. Крамов, народн. арт. Союза ССР. Маша, его внучка—К. Борискина, Н. Скоркина. Туманский, Павел Павлович, врач—В. Золотарев, засл. арт. УССР; В. Кропотов, В. Венцковский. Виктор, его сын—В. Лизогуб, Б. Тоценко. Нина Александровна, учительница пения—К. Гайжевская, Р. Семашко. Леонид Борисович, геолог—В. Аристов, народн. арт. УССР. Мотя, домработница Окаимова—З. Зиновьева, Л. Линецкая. Вера Михайловна, мать Машеньки—О. Зубова, К. Суковская. Школьные товарищи Машеньки: Сеня—Я. Эдельман; Леня—М. Шматченко; Галя—К. Борискина, А. Москаленко.

Режиссеры, ведущие спектакль—Я. Антоневич, А. Голембо.

30 января

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Режиссер-ассистент—Т. Прево.

Художник — Н. Соболев.

Музыкальное оформление А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — В. Аристов, нар. арт. УССР; А. Волин. Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — Я. Азимов, В. Шоповалов. Софья Львовна, его жена — Е. Оноприенко, З. Кудряшева. Маргарита Алексеевна, его родственница — З. Зиновьева. О. Зубова. Ксения, домработница Одинцовых — А. Кочкарева, М. Лельская. Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе — В. Цветков. Анна Павловна, его мать — Е. Леонидова, К. Туберозова. Яшин, Владимир Сергеевич, студент Б. Тоценко, М. Таранов. Бакалова, Надежда Петровна, студентка — А. Москаленко Люся, ее подруга по институту — Н. Скоркина. Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист — Ф. Кривонос, В. Лизогуб. Плескин, Василий Лукич, директор ресторана — И. Мальвин. Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — Т. Прево. Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — К. Гайжевская, Р. Семашко. Горбатенко Галина, жена Плескина — К. Борискина, М. Шматченко. Локотин, служащий в министерстве — Э. Коломийский. Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — В. Кропотов. Бухгалтер, сослуживец Шу-

рова — П. Пружанский. Работник министерства — Н. Белецкая. Дежурный на заводе — В. Карпенко. Клавдия Михайловна — В. Астахова. Рабочий на заводе — С. Лерман. Продавщица в цветочном магазине — Н. Шеремет. Юноша — Я. Эдельман. 1-й официант — Г. Столкин. 2-й официант — И. Здановский. 3-й официант — В. Криштоп. 1-я официантка — Н. Скоркина. 2-я официантка — Г. Огнивцева. Старик - румын — Б. Табаровский.

Артист Э. Коломийский в роли Перчихина („Мещане“)

Фото А. Майденберга

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

21 січня

М. Блантер і Б. Александров.

НА НАШОМУ БЕРЕЗІ

Музкомедія на 3 дії

Текст В. Тіпота і В. Квасніцького. Переклад Г. Плоткіна.

Постава головного режисера театру І. Радомиського.

Диригент — М. Хайкін.

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков—Л. Уманец, О. Федосов, А. Зуб. Ася Тройніна—К. Великосельська, А. Лундишова. Сіма Вакуленко—Н. Аннікова, З. Мізіненко. Таня—М. Вербицька, О. Байдак. Федір Григорович Савчук—Д. Волков, К. Передерніков. Марія Петрівна—А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко. Ельцов—А. Мармур, О. Райданов. Мальцев—засл. арт. УзРСР Д. Пономаренко, К. Райданов. Пономарьов—А. Аркін, І. Білощенко. Бірченко—В. Андреев, С. Грицюк. Костя — Г. Рибалкін. Федорчук — М. Гавриленко. Беліков—С. Бондаренко. Лейтенант—О. Баскаков. Комендант—М. Коваль, О. Ткаченко.

В балеті беруть участь: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

22 (ранок) січня

І. Дунаєвський.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Текст — Крахт, Тіпот і Вінніков. Переклад І. Муратова, І. Дунаєвський.

Постава художнього керівника театру М. Аваха.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Режисер—Микола Іванов.

Режисер-лаборант—Н. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Соболя.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—А. Алмазова, О. Пігулович, Н. Попова. Стеля, її дочка—К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—Н. Аннікова, В. Безпалько. Монна—А. Коваленко. М. Вербицька; Берта—Т. Безяева, Н. Чистякова. Регіна де сан Клу, наречена Міккі—З. Мізіненко, Л. Романенко. Матроси: Янко—П. Дудко, Г. Охрименко; Пилип—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; В. Кучма. Хома—Микола Іванов, О. Івашутич, народ. арт. УзРСР. Цезар Галль, старий актор—Д. Волков, К. Передерніков. Хазяїн таверни—О. Івашутич, народ. арт. УзРСР; С. Грицюк. Георг Стан, управитель пароплавної компанії—І. Білошенко, О. Райданов. Міккі, його племінник—К. Райданов, В. Терещенко, А. Аркін. Пан Честерфільд, «приватна особа»—В. Андреев. Одноокий, поліцейський агент—М. Гавриленко, М. Іванов. Комісар поліції—М. Гавриленко. Сержант поліції—А. Зуб.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисової, Л. Кабанець, В. Ліснівської, Л. Лебеденко, А. Лашкевич, В. Балицького, Б. Хільченко та всього ансамблю балету.

22, 23, 27, 29, 30 (ранок) січня

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригенти — засл. арт. УРСР С. Соля-
щанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Танці в постанові балетмейстера В. Нікі-
тіна.

Концертмейстери — П. Кулісіч, Е. Чер-
няк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — Г. Охріменко, Л. Уманець.
Сулейман — А. Аркін, І. Білошенко. Гюль-
чохра — К. Великосельська, Р. Уманська,
засл. арт. УзРСР. Джихан — Н. Попова,
Л. Романенко. Теллі — З. Мізіненко.
Султанбек — І. Бурменко, О. Івашутич,
нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Веллі —
Л. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Асья —
Т. Безяєва, В. Омельченко.

В танцях беруть участь: В. Балацький,
О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич,
Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко
та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова.

23 (ранок), 25, 28, 30 січня

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії

Текст А. Бонді. Переклад В. Сокола.

Постановка художнього керівника театру
М. Авах.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Соля-
щанський.

Художнє оформлення Н. Соболя.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Режисер — Микола Іванов.

Режисер-лаборант — Н. Боровкова.

Концертмейстери: П. Кулісіч і Е. Чер-
няк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Фальсакаппа — Д. Волков, Г. Охріменко,
К. Передерніков. Фіорелла — Н. Аннікова,
К. Великосельська, А. Лундишева. П'єро —
Микола Іванов. Карманьола — М. Гаври-
ленко. Барбавана — С. Грицюк. Доміно —
М. Мармур. Герцог Мантуанський — К. Рай-
данов, Л. Уманець. Барон Кампотассо —
О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Жандарм-
ський капітан — О. Райданов. Казначей —
А. Аркін. Маркіза — Л. Міцнер. О. Мер-
кова. Принцеса Гренадська — Н. Попова,
Л. Романенко. Фражолетто — О. Федосов.
Граф Глорія-Кассіс — І. Білошенко. Іза-
бела — А. Алмазова. Адольф — Г. Ри-
балкин.

БАЛЕТ:

Танець „розбійників“. Виконують солісти
балету: В. Ліснівська, О. Борисова, А. Вел-
геров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Се-
менов, Е. Коновальчик та весь ансамбль
балету.

Танець „Вакханалія“. Виконують солісти балету: Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лашкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо та Н. Боровкова.

26 січня

И. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст Ердмана і Вольпіна. Переклад Шипова.

Постава художнього керівника театру М. Авах.

Диригенти — С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Танці в постанові балетмейстера Л. Леонідова.

Режисер — Н. Попова.

Режисер-лаборант — Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Айзенштейн — Д. Волков, Г. Охріменко. Розалінда — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Адель — Н. Аннікова, А. Лундишева. Альфред — А. Федосов. Фальк — А. Аркін, К. Райданов. Блінд — І. Белашенко, М. Мармур. Орловський — К. Передерніков. Амедей — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Амелія — Н. Попова, Л. Романенко. Лотта — З. Мізіненко. Франк — О. Райданов. Черговий — Микола Іванов, Л. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Помічник — С. Грицюк, В. Андреев. Лісничий — С. Бондаренко, М. Гавриленко. Невідомий — В. Андреев. Молодий чоловік — А. Зуб. Кравчиха — М. Вербицька.

В балеті беруть участь:

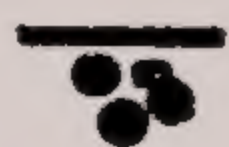
В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Ліснівська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо та Н. Боровкова.

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК
Видає Харківська філія „Українського театального товариства“

БЦ 04637. Друкарня „Мистецтво“. Харків, Пушкінська, 44. Зам. 68. Тираж 2500

**ХАРЬКОВСКИЙ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР**

ГОТОВИТСЯ К ПОСТАНОВКЕ:

А. СОФРОНОВ

Московский характер

пьеса в 4-х действиях.

**Постановка народного артиста
Союза ССР А. КРАМОВА.**

Режиссер—В. ЛИЗОГУБ.

**Художественное оформление
Д. ВЛАСЮКА, З. ВИННИКА.**

Ціна 2 крб.

**ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка**

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

Римський-Корсаков

КАЗКА про ЦАРЯ САЛТАНА

Диригент — засл. артист РРФСР
та нар. артист БАРСР
П. СЛАВІНСЬКИЙ

Постава засл. артиста УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Художник — **Д. ОВЧАРЕНКО**